

SIMO 2014

Seipimäen ja Tikkalan
tuulivoimapuistojen
arkeologinen inventointi

Jaana Itäpalo ja Hans-Peter Schulz 7.7.2014

KESKI-POHJANMAAN ARKEOLOGIAPALVELU

Tiivistelmä

Keski-Pohjanmaan Arkeologiapalvelu suoritti arkeologista inventointia Simon Seipimäen ja Tikkanen tuulivoimapuistojen suunnittelualueilla. Työn tilaaja on FCG Suunnittelu ja tekniikka Oy. Työ tehtiin 12. - 16.6 2014 yht. 6 kenttätyöpäivän aikana. Maastotyön suorittivat FM Jaana Itäpalo ja MA/FM Hans-Peter Schulz.

Hankealueilla inventoitiin suunnitellut 39 voimalapaikkaa, sähköasemien paikat sekä parannettavat ja suunnitellut uudet tielinjat ympäristöineen.

Alueelta ei ollut tiedossa tunnettuja muinaisjäännöskohteita tai muita kulttuuriperintökohteita. Inventoinnissa ei löytynyt uusia muinaisjäännöksiä tai muita kulttuuriperintökohteita. Maastoanalyysin ja -havaintojen perusteella laajat esihistorialliset kohteet eivät vaikuta alueella todennäköisiltä.

Jotkut tuulivoimalat voivat näkyä tunnetuille kohteille, lähinnä visuaalinen efekti voisi koskea neljän kohteen muinaisjäännösryhmää Tikkanen puiston koillispuolella. Tässä arvioidaan, että tämä ei laskisi muinaisjäännösten arvoa ja inventoinnin pohjana olevien suunnitelmien toteutuksella ei olisi vaikutusta arkeologiseen kulttuuriperintöön.

Sisällysluettelo

	s.
1. Perustiedot.....	3
2. Inventoinnin lähtökohdat ja menetelmät.....	3
3. Alueen maisema, topografia ja geologia.....	5
4. Alueen esihistoriallinen maankäyttö.....	7
5. Alueen historiallisen ajan maankäyttö.....	8
6. Tulokset.....	9
7. Yleiskartta.....	10
8. Maastokuvaukset ja valokuvat; tuulivoimalapaikat/tielinjaukset.....	11
9. Aineistoluettelo.....	17

Kansikuva: Näkymä Seipimäen suunnittelualueelta Siponjuntinsuolta.

1. Perustiedot

Inventointialue: Seipimäen ja Tikkalan tuulivoimapuistot

Tilaaaja: FCG Suunnittelu ja tekniikka Oy

Inventoinnin laji: Osainventointi

Kenttätyöaika: 12.06.-16.06.2014, yht. 6 päivää

Kartat: 2541 10, 2541 11, 2543 1, 2543 2, S414, S423, S432, S441

Korkeus: n. 5 – 37,5 m mpy

Koordinaattijärjestelmä: ETRS-TM35 FIN -tasokoordinaatisto

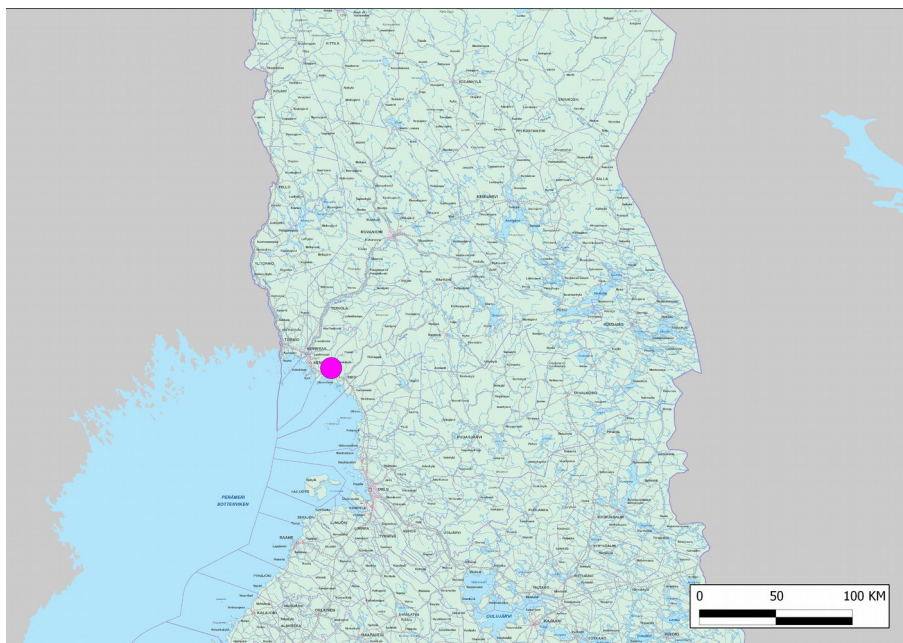
Kopio raportista: Museoviraston arkisto (digitaalinen ja paperikopio)

Aiemmat tutkimukset: -

2. Inventoinnin lähtökohdat ja menetelmät

Simon Seipinmäen ja Tikkalan tuulivoimapuistojen suunnittelualueilla suoritettiin kesällä 2014 arkeologinen maastoinventointi. Kohdealueet sijaitsivat n. 10 km Simon keskustasta luoteeseen ja valtatiestä no. 8 n. 1-9 km pohjoiseen (kartta, s. 10). Inventoinnin kohteena oli 39 suunniteltua tuulivoimalan sijoituspaikkaa, olemassa olevat ja parannettavat tai rakennettavat tielinjaukset sekä kolme sähköaseman paikkaa. Alueelta ei ennen inventointia ollut tiedossa arkeologisia kohteita.¹

Tässä selvityksessä etsittiin muinaisjäänneksiä ja myös pyrittiin huomioimaan muita kulttuuri-perintökohteita sekä ihmisen toiminnan seurauksena syntyneitä rakenteita ja muutoksia luonnonympäristössä, joilla voi olla merkitystä kokonaiskuvan saamiseen hankkeen vaikutuksista arkeologiseen kulttuuriperintöön.

Taustakartta MML@ 06/2014.

Kartta 1. Tarkastelualueen sijainti.

¹ Aimmets kohdetiedot Museoviraston kulttuuriympäristön rekisteriportaalin mukaan, <http://kulttuuriymparisto.nba.fi/netsovellus/rekisteriportaali/portti/default.aspx>

Esiselvitys

Esihistoriallisten muinaisjäännösten paikallistamisessa käytettiin Museoviraston arkiston aineistoa sekä rekisteriportaalin tietoja, GTK:n kallioperä- ja maaperäkartoja, Maanmittauslaitoksen ortoilmakuvia ja laserkeilausaineistoa (MML:n pistepilviaineisto, joka on käsitelty LAsTools -ohjelmalla). Pistepilviaineiston perusteella voidaan paikantaa lähinnä erilaisia kuoppakohteita, kuten asumuspainanteita, tervahautoja ja hiilimiiluja tai isoja vallirakenteita. Historiallisen ajan kohteita etsittiin myös internetistä löytyvien Arkistolaitoksen digitaaliarkiston sekä Jyväskylän yliopiston julkaisuarkiston (<http://www.vanhakartta.fi/>) historiallisen karttamateriaalin, Maanmittauslaitoksen uudistusarkiston sekä kirjallisuustietojen avulla. Maankäytön historiaa on lisäksi selvitty vanhimpien alueesta laadittujen peruskarttojen avulla, jotka ovat vuosilta 1954-58.

Tutkimushistoria

Käytettävissä olevien tietojen perusteella kohdealueella ei ole suoritettu aiemmin inventointeja tai muita tarkempia arkeologisia selvityksiä maastossa. Simon kunnassa arkeologinen tutkimushistoria on alkanut jo 1860-1890-luvuilla, jolloin J.W. Calamnius ja Zacharias Castrén keräsivät tietoja alueen muinaisjäännöksistä. Tämän jälkeen Simon kunnan alueella tehtiin arkeologisia tutkimuksia vasta vuonna 1991, jolloin suoritettiin koko kunnan aluetta koskenut muinaisjäännösinventointi. Inventointi keskittyi nykyasutuksen tienoille ja missä maankäyttö on ollut intensiivistä. Vuonna 2001 inventoitiin Simonkylän ja Simonniemen osayleiskaava. Tarkastelualue sijaitsi Simon keskustan etelä-länsipuolella Simojoen ja Viantienjoen välissä. Vuonna 2009 tehtiin n. 4 km etäisyydellä lounaassa Karsikkoniemen osayleiskaava-alueen inventointi liittyen silloisiin vaihtoehtoihin suunnitelmien ydinvoimalan rakentamiselle. Lähialueella on inventoitu vuonna 2012 Leipiön tuulivoimapuisto, joka sijaitsee kohdealueesta n. 3,5 km itään Viantienjoen itäpuolella. Hieman etäämmällä n. 5 -10 km etäisyydellä sijaitsevilla Halmekankaan, Onkalon ja Karsikon tuulivoimapuistoissa on tehty arkeologiset selvitykset samana vuonna. Karsikon puiston inventoitu alue sijoittuu vuonna 2009 inventoidun Karsikkoniemen osayleiskaavan alueelle. Metsähallitus on inventoinut vuonna 2007 ja 2012 laajoilla alueilla valtion talousmetsiä, nämä sijaitsevat hankealueista useita kilometrejä pohjoiseen ja pohjoiskoilliseen. Vuoden 2007 tarkastelupinta-ala oli 14086 ha ja 2012 100 000 ha (vuonna 2012 inventoitiin arviolta n. 4000 ha).

Simossa tehdyt kaivaukset ovat keskittyneet paljolti Tainiaron merkittävälle kivikautiselle asuinpaikalle, jonka informaatioarvoa lisää paikalta löytyneet haudat I. kalmisto. Kohteesta löytynyt keramiikka on varhaiskampakeramiikkaa (Ka I:1). Rakka- ja röykkiökohteita on tutkittu kaivauksin hankealueesta n. 15,5 km itään Vallinpalon kivikautisessa 62 m mpy sijaitsevasa kohteessa, paikalta on saatu selviä merkkejä pitempiaikaisesta paikan käytöstä. Noin 5 km lounaassa sijaitsevalla Karsikkojärvenkankaalla on tutkittu keittokuoppa, jonka hiilinäytteen ajoitus on 1610+/-80 BP. Kohteen tulkittiin voivan osoittaa rautakautista asuinpaikkaa tai ehkä myös kalmistoa. Edellisten selvitysten ja tutkimusten lisäksi lähialueilla on tehty useita yksittäisten kohteiden tarkastuskäyntejä 1990-luvulta lähtien.²

Maastoinventointimenetelmä

Maastoinventoinnissa tarkastettiin voimaloiden ja sähköasemien ympäristöt 50-200 metrin säteellä sekä tielinjaukset kokonaan. Laajemmin kontrolloitiin maaperän ja topografian perusteella tyypilliset muinaisjäännöspotentiaaliset alueet. Pusikoituneiden metsäaurattujen alueiden havainnointi oli monin paikoin mahdotonta. Koska alue on suurelta osin nuorta talousmetsää, kuului niitä vyöhykkeitä inventointiin paljon. Mahdollisten muinaisjäännösten säilyminen ehjinä tällaisilla paikoilla on joka tapauksessa huono. Taustaselvityksen perusteella tasaisia rämeitä ja soita oli relevanttia inventoida muutamilla kohdilla.

Maan pinnan alapuolisia rakenteita on etenkin kivikkoisessa tai karkean soran metsämaastossa hankala paikantaa ja useimmiten merkit niistä löytyvätkin sattumalta, kuten metsäojien ja teiden leikkauksista paljaasta maasta, ja siten myös tässä rikkoutuneita maan pinnan kohtia

² Museovirasto: Kulttuuriympäristön tutkimusraportit, Simo:

<http://kulttuuriymparisto.nba.fi/netsovellus/rekisteriportaali/portti/default.aspx>.

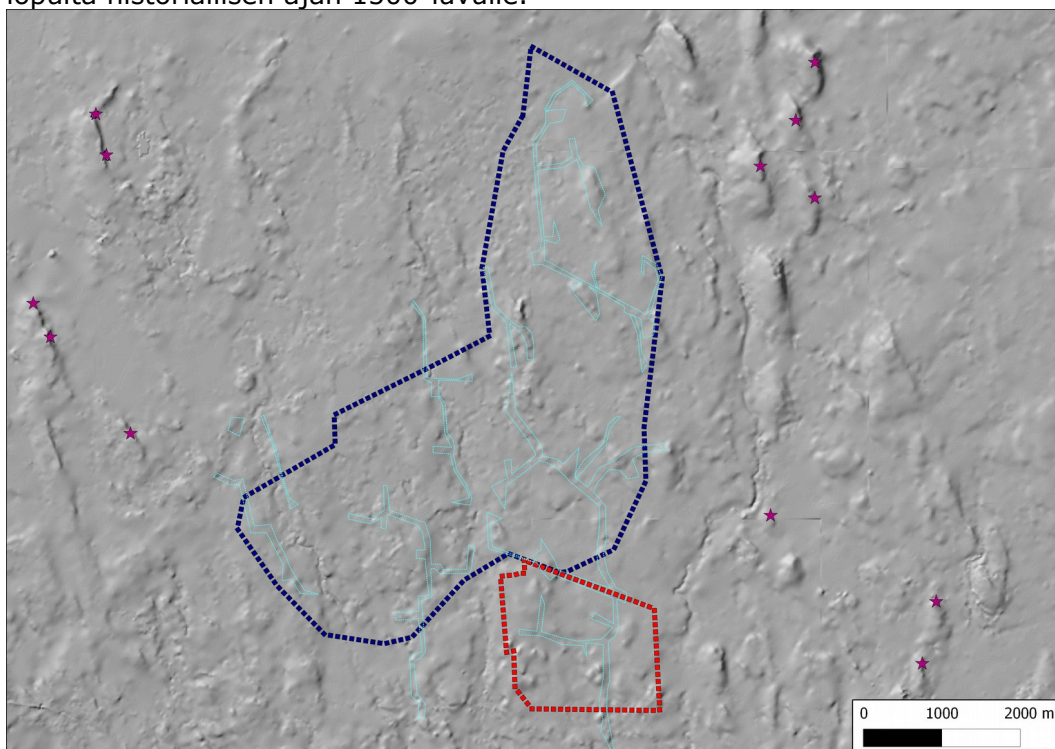

kontrolloitiin. Maastossa kiinnitettiin huomiota rakenteellisilta vaikuttaviin kiveyksiin, maan pinnan muotoihin, poikkeavaan kasvillisuuteen sekä maannokseen. Pintahavainnoinnin lisäksi tarkastettiin 2 cm halkaisijaltaan olevalla kairalla rakenteellisilta vaikuttavien muodostelmien maannosta. Metsäiset selänteet, missä ei havaittu merkkejä viimeaikaisesta maankäytöstä, inventoitiin tarkemmin. Mahdollisuus muinaisjäännöksen säilymiseen ehjänä tällaisella paikalla on hyvä.

Työssä käytettiin EGNOS-yhteensopivaa paikanninta Garmin GPSmap 62s ja Quantum GIS 1.8.0 paikkatieto-ohjelmaa.

3. Alueen maisema, topografia ja geologia

Suunnitellut hankealueet sijaitsevat Simon keskustasta n. 10 km luoteeseen n. 0,7-9 km pohjoiseen valtatiestä no. 8. Alue on asumatonta metsämaastoa, vallitsevana ovat eri kasvuvaiheissa olevat talousmetsät ja maaperä on laajasti muokattua. Maaperä on pohjamoreenia, pintakerroksessa karkeusasteeltaan vaihtelevaa moreenia ja turvetta. Maastossa hienompaa soraa olevia vyöhykkeitä havaittiin joillakin paikoin ja vain yksi pienialainen hiekkavyöhyke Tikkanen hankealueen itäreunalla Seipikankaasta itään. Kallioista maastoa esiintyy paljon, osin on paljaita kallioita.³ Korkokuvaltaan maasto on enimmäkseen alavaa. Mäet ovat melkein kaikkia matalia ja selvempää korkeusvaihtelua esiintyy Tikkanen puiston pohjoisosassa Pirttimaalla ja keskiosassa Kurikkamaalla. Pirttimaa on n. 0,5 km pitkä pohjoisluode-eteläkaakkoisuuntainen mäki, jonka länsireuna on kallioista, itälaidalla maaperä on erittäin kivikkoista ja siellä esiintyy myös rakkaa. Kurikkamaa on n. 800 x 300 m laaja pohjois-eteläsuuntainen moreenimäki. Suunnittelualueilla sijaitsee joitakin pieniä järviä sekä lampia, jotka ovat turve- tai suorantaisia. Tikkanen hankealueen lounaosassa virtaa pieni Rajastenoja ja keskiosan läpi Tikkanenoja. Kohdealue on n. 5-37,5 m mpy, joka vastaa muinaisrantatasoa n. 4200-500 cal BP kivikauden lopulta historiallisen ajan 1500-luvulle.⁴

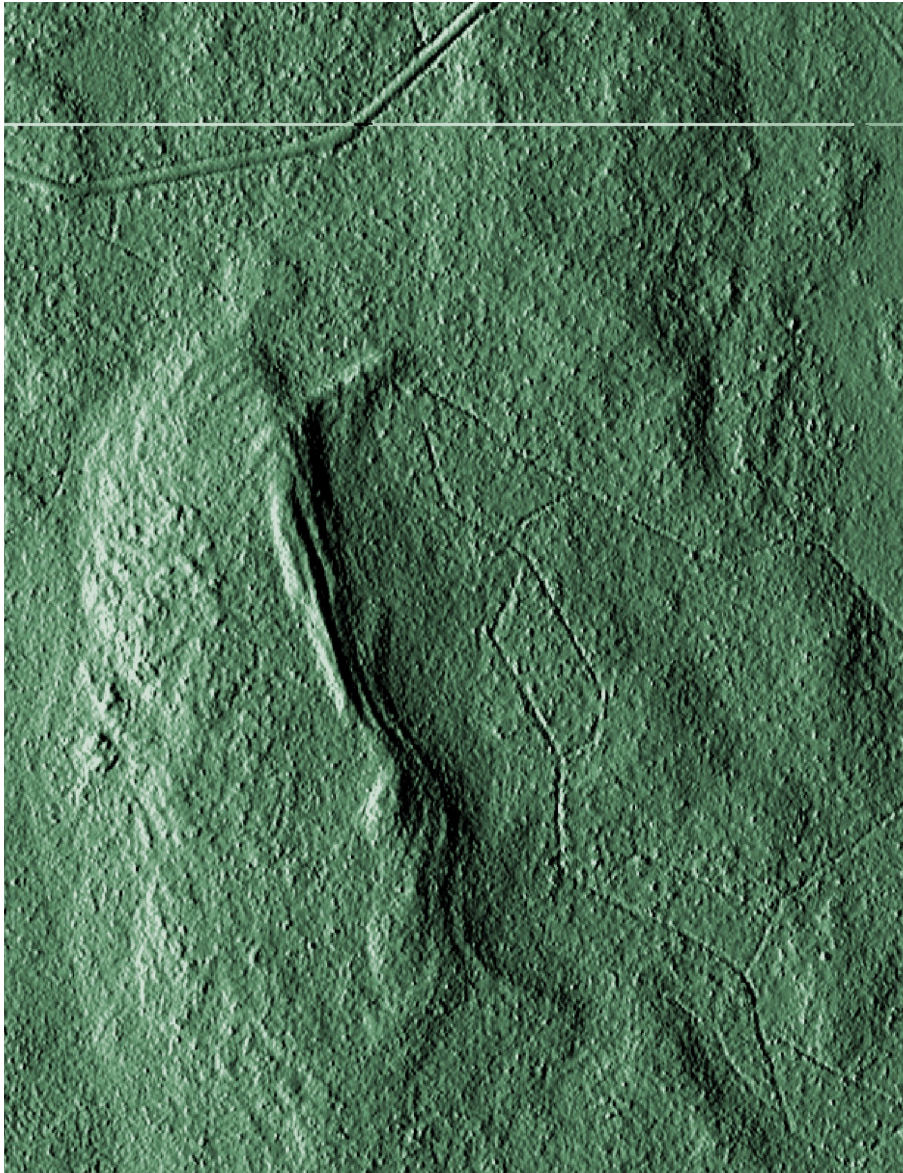
Tausta-aineisto MML@ 05/2014.

Kuva 1. Korkeusvyöhykkeitä visualisoiva vinovalovarjoste. Inventoidut alueet rajattu turkoosilla. Tunnettu arkeologinen löytö-/havaintopaikka; tähti.⁵

3 Geologian tutkimuskeskus, http://www.gtk.fi/tietopalvelut/geologiset/kartta_aineistot/http://geomaps2.gtk.fi/geo/

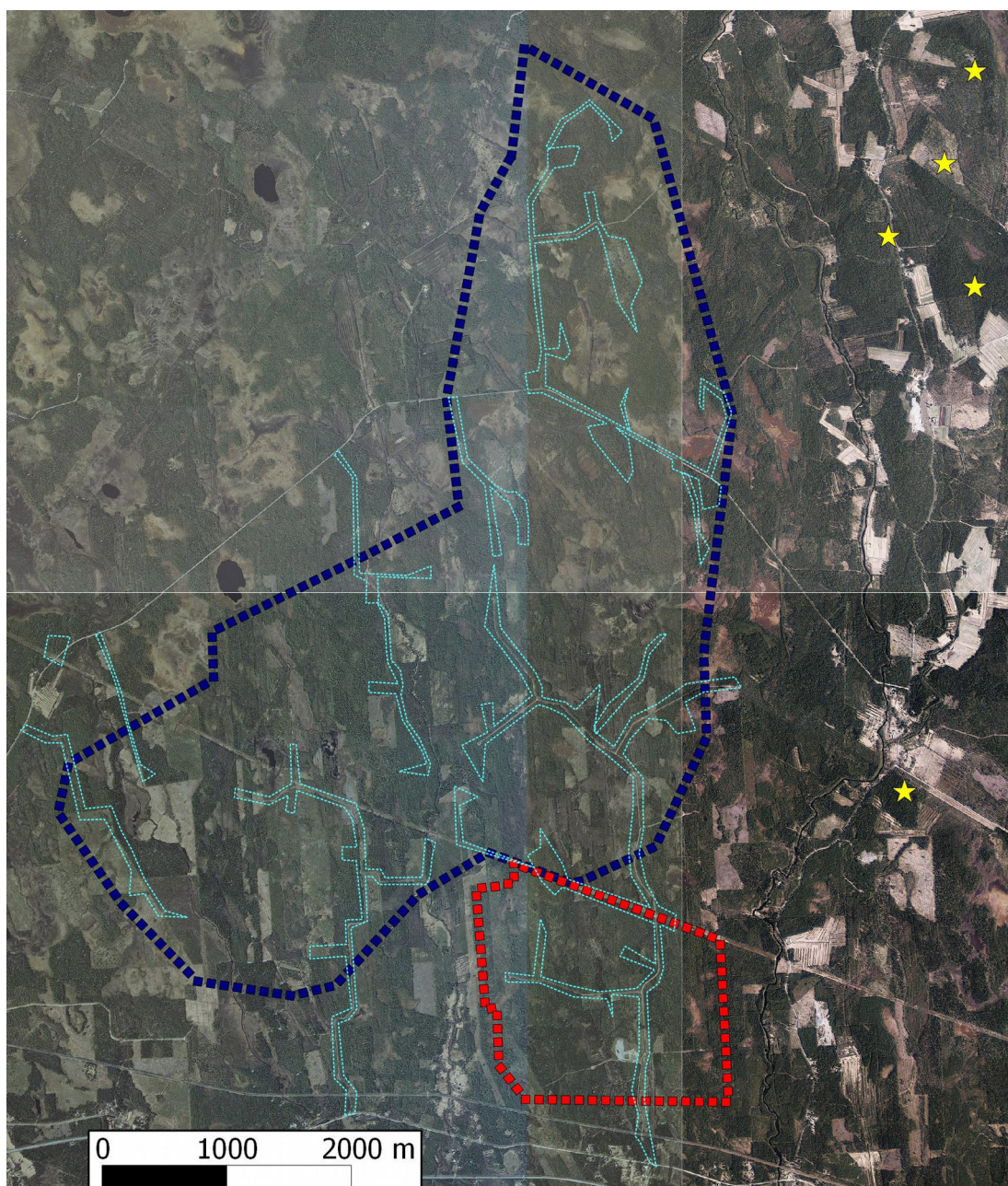
4 Schulz Hans-Peter, rannansiirtymistaulukko, julkaisematon.

5 Ks. viite 1 s. 3.

Tausta-aineisto, laserikeilausaineisto MML@ 05/2014.

Kuva. Lidar vinovalovarjoste Tikkanen hankealueen pohjoisosasta Pirttimaalta, joka oli sijainti-korkeuden ja korkokuvan perusteella potentiaalista aluetta löytää esihistoriallisia kivistä rakenteita, kuten rakkakuoppia. Maan pintakerrokset todettiin kuitenkin metsänaurauksessa tuhoutu-neiksi.

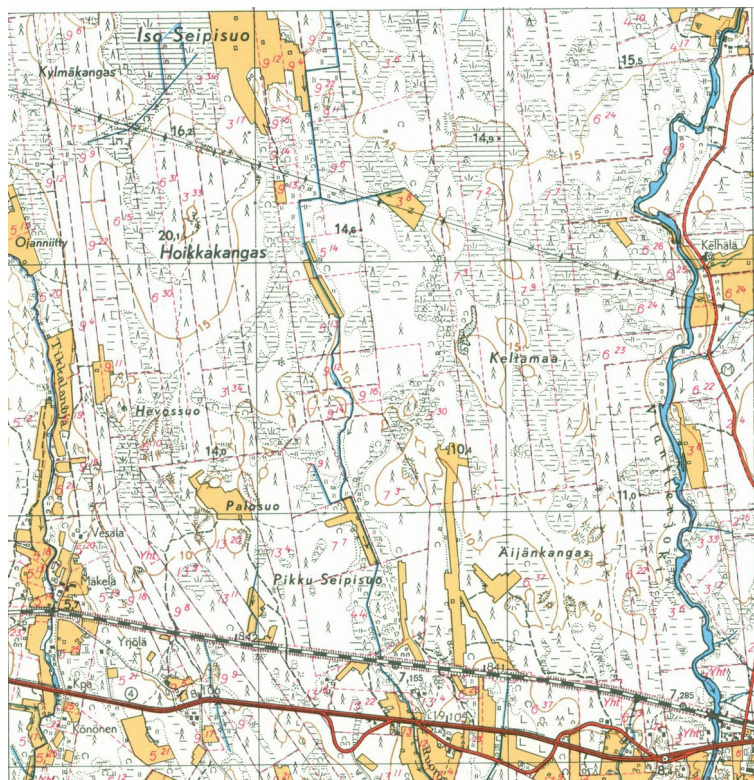

Kuva. Hankealueet Tikkala ja Seipimäki ortoilmakuvassa. Lähimmät tunnetut muinaisjäännös-kohteet merkitty tähdillä. Inventoidut alueet rajattu turkoosilla viivalla.

4. Alueen esihistoriallinen maankäyttö

Lähtötietona olivat lähialueilta n. 2-3,5 kilometrin etäisyydeltä Viantienjoen itäpuolelta tunnetut kahdeksan rakkakuoppakohdetta, joiden yhteydessä esiintyy myös rakkaan tehtyjä röykkiötä. Rakkakuopat on tavallisesti tulkittavissa lähinnä säilytyspernuiksi tai tilapäissuojiksi, rakkoilla sijaitsevien röykkiöiden funktio(t) on vaikeammin pääteltävissä. Niitä on tutkittu kaivauksinkin, löydöt ovat olleet lähinnä kvartseja. Seudulle ovat tyypillisiä myös keittokuopat. Noin 5 km Tikkanen hankealueesta lounaaseen Kortejärvenkankaalla on tutkittu kaivauksin pieni keittokuoppa. Rakenne oli löydötön. Em. muinaisjäännöstyypit voidaan todennäköisimmin tulkita hyljestykseen ja kalastukseen ja saaliin käsittelyyn liittyviksi leiripaikoiksi.

Topografialtaan ja maaperältään Tikkanen pohjoisosassa sijaitseva Pirttimaan alue oli referens-

Kartta 5. Tikkan hankealueella sijaitsi peltoja vielä 1950-luvulla mm. Seipisuo. Ote vuoden 1954 peruskartasta, kartta, Maanmittauslaitos, <http://vanhatpainetutkartat.maanmittauslaitos.fi/>

6. Tulokset

Selvityksessä ei saatu havaintoja muinaisjäännöksistä tai muista kulttuuriperintökohteista. Tikkan puiston pohjoisosassa sijaitsevan esihistoriallisten kivrakenteiden sijaitsemisen kannalta potentiaalisen Pirttimaan tarkastuksessa todettiin, että rakka ja koko kangas on metsäaurattu eikä havaittu merkkejä, että paikalla olisi ollut rakkakuoppia tai muun tyyppisiä rakenteita. Hieman etelämpänä sijaitseva Kurikkamaa oli toinen topografisesti lupaava alue esihistoriallisten kohteiden sijainnille. Siellä otollisin alue on suurelta osin hävinnyt soranotossa.

Karttamateriaalin, arkisto- sekä kirjallisuustietojen perusteella alueelle ei sijoitu historiallista asutusta ja elinkeinoihin liittyvä maankäyttö ennen 1900-lukua on ollut vähäistä. Keskeinen syy tähän on maaperä. Lasekeilausaineiston avulla ei löytynyt tervahautoja, hiilimiiluja tai muihin muinaisjäännöksiin viittaavia anomalioita.

Suunnittelualueet ovat lähinnä talousmetsää ja maakerrokset ovat laajalti tuhoutuneet metsänaurauksissa. Kohdealueella on vähän tarkastamattomia kohtia, joita voisi pitää hyvin potentiaalisina löytää ehjiä muinaisjäännöksiä. Maastoanalyysin ja -havaintojen perusteella laajat esihistorialliset kohteet eivät vaikuta todennäköisiltä.

Tulosten perusteella tuulivoimapuistojen toteutukselle ei olisi suoraa vaikutusta arkeologiseen kulttuuriperintöön. Jotkut tuulivoimalat voisivat näkyä tunnetuille kohteille, lähinnä visuaalinen efekti voisi koskea neljän kohteen muinaisjäännösryhmää Tikkan puiston koillispuolella. Tässä arvioidaan, että se ei kuitenkaan laskisi muinaisjäännösten arvoa.

Jaana Itäpalo

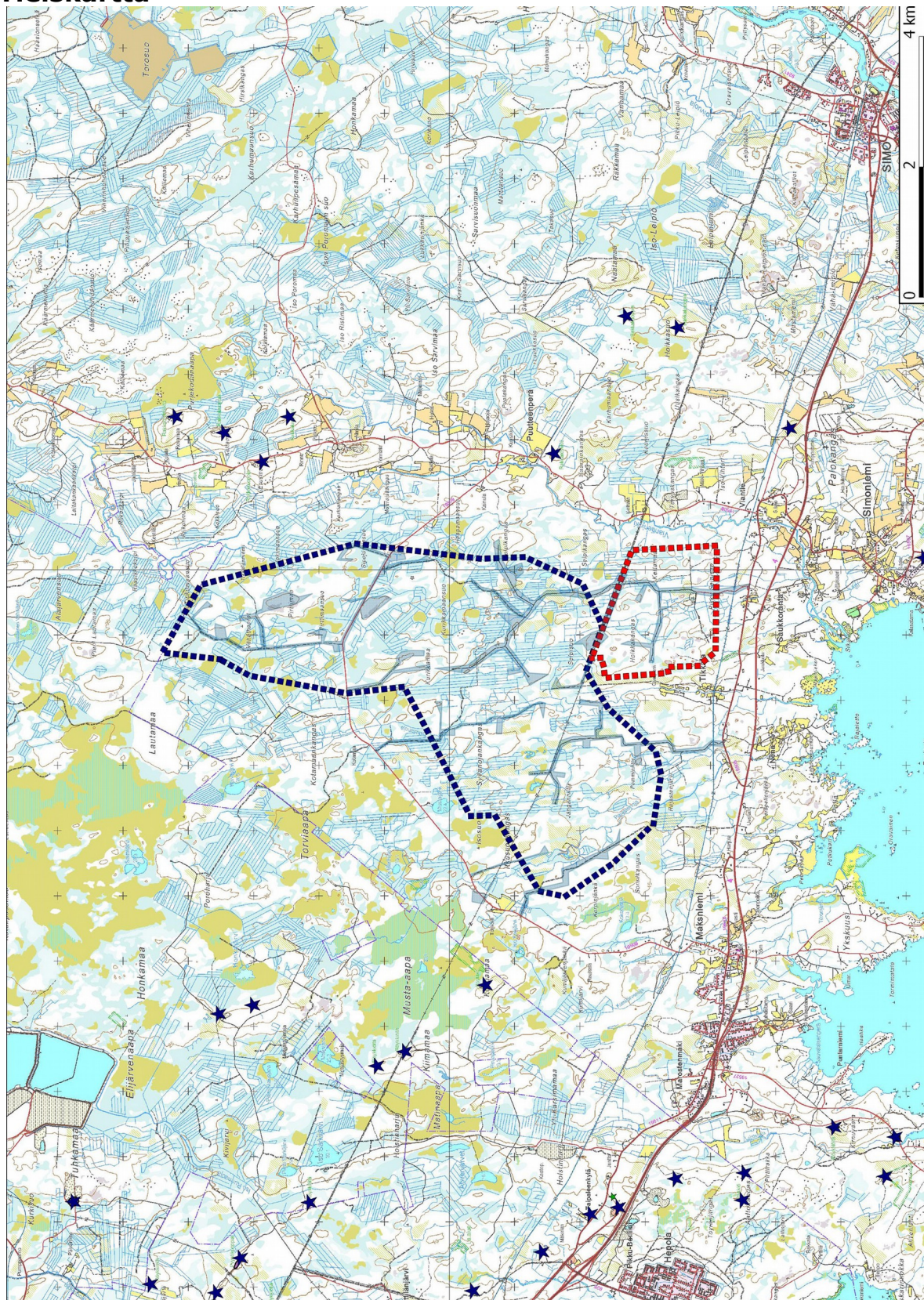
Jaana Itäpalo
7.7.2014

Hans-Peter Schulz

Hans-Peter Schulz

7. Yleiskartta

Taustakartta MML@ 06/2014

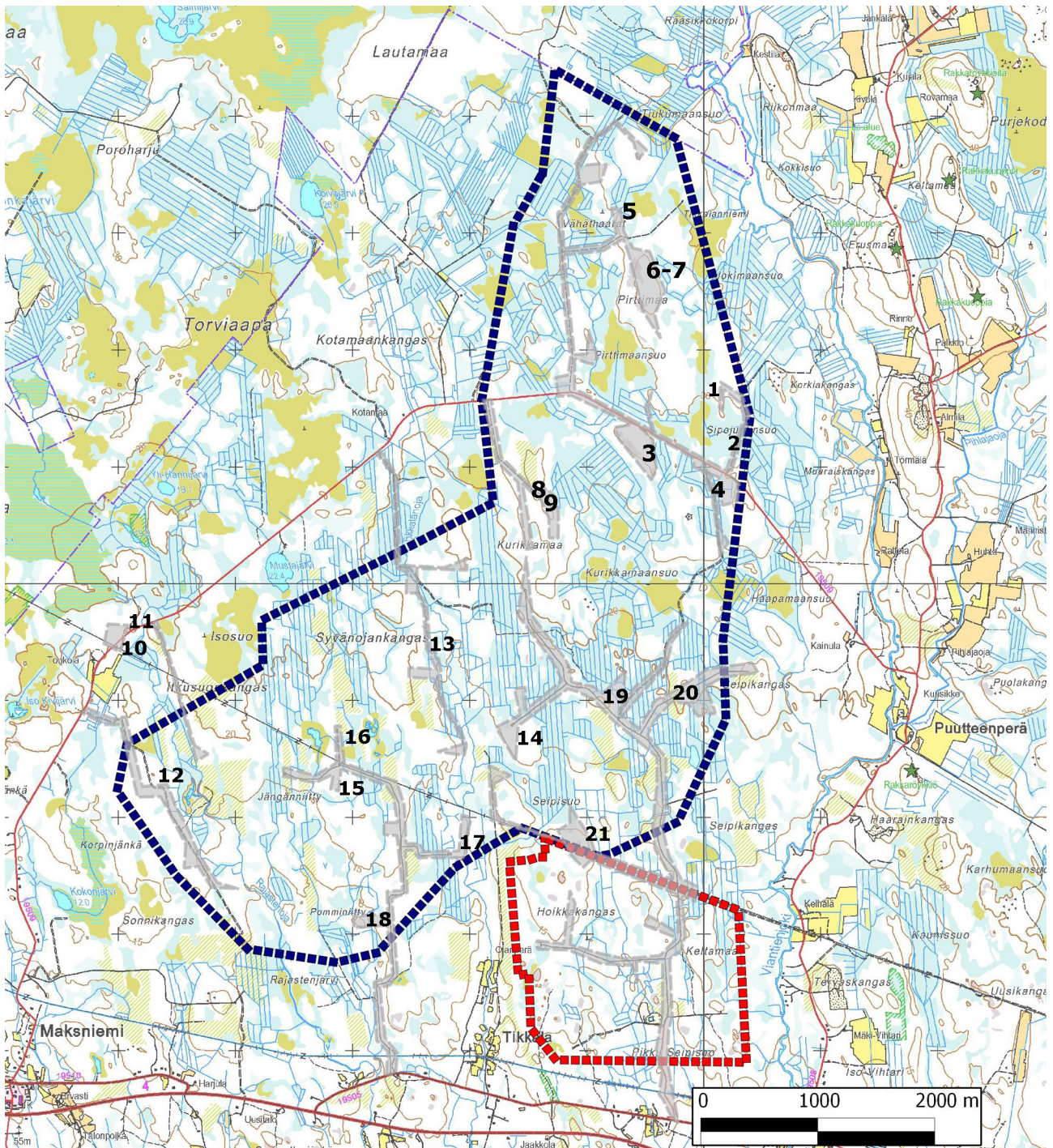
Kartta 3. Hankealueet, Tikkala; sininen katkoviiva, Seipimäki; punainen katkoviiva. Tähti; tunnettu arkeologinen havainto-/löytöpaikka.¹⁰ Inventoidut alueet tummennettu.

¹⁰ Entuudestaan tunnettujen kohteiden sijaintitiedot Museoviraston rekisteriportaalin mukaan.

8. Maastokuvaukset ja valokuvat -

Tuulivoimalapaikat ja tielinjaukset

Inventoidut alueet tummennettu. Valokuvauspaikat numeroitu.

K1-2. Tikkanen hankealue, suunnitellun voimalapaikan vaikutusaluetta Sipojuntinsuon pohjoispuolella. Paikalla kasvaa nuorta mäntyvaltaista metsää. Maaperä on kivikkoista tai louhikkoista. Oikealla parannettava tielinjaus voimalapaikalle, kuva etelästä.

K3-4. Tikkanen hankealue, suunnitellun voimalapaikan vaikutusaluetta Kalliomaalla. Matala mäki, jossa on avokallioita, puusto nuorta harvaa männikköä. Kallioiden välissä on soistunutta ja rämettynyttä maastoa. Paikalle johtavan ajouran varrella heti Torviaavantien eteläpuolella on vanhoja soranotossa syntyneitä röykkiöitä. Kuva idästä. Oikealla kuva pohjoisesta tielinjaukselta voimalapaikan suuntaan Sipojuntinmaalle. Tielinjan itäpuolella sijaitsevan kuivemman kankaan alarinne kontrolloitiin tarkemmin.

K5. Tikkanan hankealueen pohjoisosassa, suunniteltu tielinja Vähäthaaran itäpuolella rämeen reunalla. Maaperä on kivikkoista, puusto tiheää sekametsää. Kuva etelästä.

K6-7. Tikkanan hankealue, suunnitellun voimalapaikan vaikutusalueutta Pirttimaan pohjoisosassa n. 35 m mpy. Suhteellisen jyrkkärinteisen mäen laki ja rinteet on metsäaurattu ja alkupe räiset maan pintakerrokset ovat sekoittuneet tai hävinneet. Mäen laella on ollut rakkaa. Oikealla kuvassa suunnitellun uuden tien linjausta mäen itäpuolella, missä kasvaa nuorta männytaimikkoa.

K8-9. Tikkanan hankealue. Inventoitu mäki Kurikkamaan pohjoisosassa n. 27-30 m mpy. Mäen laki on avohakattu ja laikutettu. Maaperä on karkeaa soraa. Laikutetulla alueella oli mahdollista tehdä pintahavainnointia. Kuva suunnitellun uuden tielinjan itäpuoleiselta mäeltä. Kurikkamaalla on vanhoja sorakuoppia ja soranotossa syntyneitä röykkiöitä, kuva oikealla.

K10-11. Suunnitellun sähköaseman aluetta nykyisen voimalinjan eteläpuolella Tikkalan hankealueen länsipuolella Itkusuonkankaalta n. 700 m luoteeseen. Linjan reunoilla maasto on alavaa, rämeistä ja pusikoitunutta ja näkyvyys oli siten heikko. Oikealla kuvattu tarkastettua maastoa voimalinjan pohjoispuolella Kaistonkankaalla, missä oli tehty hiljattain metsänharvennusta. Maaperä on karkeaa soraa.

K12-13. Tikkalan hankealue. Suunnitellun voimalapaikan vaikutusaluetta Hirvijärvestä n. 250 m länteen. Sijoituspaikean tuntumassa sijaitseva muokkaamaton metsäalue varmennettiin. Oikealla suunniteltu voimalapaikka Syväojankankaalla Tikkalanojan länsipuolella. Alue on tasaista ja rämeistä. Kuva etelästä.

K14. Tikkalan hankealue. Tielinjausta Jängänniityn itäpuolelle suunnitellulle voimalapaikalle. Kuva idästä. Tielinjan alueella on metsäistä maastoa, voimalapaikka sijaitsee hakkuuaukon reunalla.

K15-16. Tikkalan hankealue. Suunnitellun uuden tien linjauksen vaikutusalueita Syväojanjärvestä n. 350 m etelään. Kuva luoteesta. Oikealla kuvassa suunniteltua tielinjausta Syväojanjärven itäpuolella, kuva etelästä. Molemmilla alueilla on laajoja pusikoituneita hakkuu-/avohakkuualueita. Maaperä on pääosin turvetta.

K17. Tikkalan hankealue. Voimalapaikan vaikutusalueita Tikkalanojan varrella. Maasto viettää loivasti ojalle, ojan länsipuolella kasvaa pienellä alalla varttunutta kuusimetsää ja maaperä on muokkaamatonta, tämä alue kontrolloitiin tarkemmin. Suunnitellun voimalapaikan vaikutusalueita Tikkalanojan varrella kuvattuna etelästä.

K18-19. Tikkalan hankealue. Voimalapaikka Pomminiityn itäpuolella sijaitsee kivikkoisen kivi-
vahkon kumpareen eteläpuolella. Kuva idästä tielinjaukselta voimalapaikan suuntaan.
Oikealla kuvassa voimalapaikan vaikutusaluetta n. 1 km etelään Kurikkamaansuolta. Paikka on
pieni rämeiden ympäröimä matala kohouma n. 20 m mpy. Kuva lounaasta.

K20-21. Tikkalan hankealue. Voimalapaikan ja tielinjauksen vaikutusaluetta hankealueen itä-
reunalla Seipikankaasta länteen. Kuva lounaasta suunnitellun voimalapaikan suuntaan. Ainoa
hiekkavyöhyke havaittiin Seipikankaan ja tämän sijoituspaikan välissä nykyisen metsätien var-
rella.

Oikealla kuva Seipimäen ja Tikkalan hankealueen rajalta. Alue on kallioista, metsäaurattua ja
kasvaa mäntytaimikkoa molemmin puolin voimalinjaa. Kuva idästä.

9. Aineistoluettelo

Kirjallisuus:

Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin keskiaika sekä 1500-luku. 1954.

Simon kirja. Toim. Heinänen Hannu ja Hiltunen Mauno. 1986.

Digitaalinen aineisto:

Arkistolaitoksen digitaaliarkisto, Simo, pitäjänkartat, <http://digi.narc.fi/digi/search.ka>

Arkistolaitos:

http://wiki.narc.fi/portti/index.php/Maanmittaushallituksen_uudistusarkisto

Geologian tutkimuskeskus,

http://www.gtk.fi/tietopalvelut/geologiset/kartta_aineistot/, <http://geomaps2.gtk.fi/geo/>

Museovirasto: Kulttuuriympäristön rekisteriportaali:

http://kulttuuriymparisto.nba.fi/netsovellus/rekisteriportaali/portti/default.aspx?sovellus=raportti&taulu=T_RAPORTTI&tunnus=132673

Jyväskylän yliopiston julkaisuarkisto, <http://www.vanhakartta.fi/>

Maanmittauslaitos, avoimien aineistojen tiedostopalvelu,

<https://tiedostopalvelu.maanmittauslaitos.fi/tp/kartta>

Maanmittauslaitos,

<http://vanhatpaineitutkartat.maanmittauslaitos.fi/>

Museovirasto: Kulttuuriympäristön tutkimusraportit, Simo:

<http://kulttuuriymparisto.nba.fi/netsovellus/rekisteriportaali/portti/default.aspx>